



# full parroquial

## SANT PERE ELS HOSTALET DE PIEROLA

18 de gener de 2009

nº 3

### UNIÓ AMB CRIST, EN COS I ÀNIMA

La unió amb Crist s'aconsegueix acollint la seva paraula i reflectint-la amb el seguiment fidel, com Samuel (primera lectura); el seguiment ha de ser total, amb cos i ànima (segona lectura), vol dir trobar a Jesús, quedar-se amb Ell i testimoniar-lo (evangeli).

**¡JESÚS, SIGUEU SEMPRE LA MEVA LLUM I LA MEVA VIDA!**



**FESTA MAJOR DEL BEDORC:**  
Amb motiu de la celebració de Sant Sebastià, dimarts vinent, es celebra el proper diumenge la Festa Major del Bedorc. A les

13'00 hi haurà la celebració de l'Ofici Solemne, amb la participació del Cor Parroquial de Santa Maria.

### CAPELLANS DE L'ARXIPRESTAT:

Es reuniran divendres, a les 11'00, a la rectoria de Piera.

### MISSES

**Dissabte, 17 de gener:** Juan Garcia; família Yañez. **Diumenge, 18 de gener:** Josep Cabré Roca; Pere Pujol i Maria Domènech. **Dissabte, 24 de gener:** Dr. Joan Aguilera Mas; Juan Garcia; família Sala- Parcerisas. **Diumenge, 25 de gener:** Lourdes Pujol Samsó i família; família Yañez.



### TRES TOMBS A PIERA

Amb motiu de la celebració de Sant Antoni es celebren aquest diumenge els Tres Tombs, i la benedicció dels animals en acabar la missa, al C/ Sant Cristòfol, al costat de la Font del Roc. Es beneiran les cavalleries i els animals de companyia

## 18 al 25 de GENER: SETMANA (octavari) DE PREGÀRIA

PER LA UNITAT DELS CRISTIANS ( Text de Mn. Lluís-Anton Armengol .-Delegat Diocesà d'Ecumenisme de la Diòcesi de sant Feliu de Llobregat )

L' Octavari de Pregària per la Unitat dels cristians és l'expressió més clara de l'anomenat ecumenisme espiritual; clara, però que massa sovint es queda en l'única manera d'acció ecumènica.

Han passat els temps que moguts per nobles i evangèliques intencions ens movíem il·lusionats pel que ens semblava propera o quasi immediata Unitat. Potser hi havia en tot plegat més irenisme del que ens pensàvem.

El diàleg entre els teòlegs de les esglésies ha arribat al nucli: la successió apòstolica i per tant la concepció del ministeri és possiblement l'eix per on giren avui dia les qüestions medulars de les trobades entre els especialistes en eclesiologia, junt, evidentment, amb la funció del ministeri petrí.

El cardenal Kasper, president del Consell Pontifici per la Unitat dels Cristians, insisteix en la necessitat de recuperar el sentit primigeni de l'Octavari. Quan l'abbé Couturier i altres iniciaren la Setmana de Pregària ho feren moguts per un convenciment molt clar: només en la pregària insistent avançarem en el camí ecumènic.

És imprescindible i necessària la pregària -sobretot quan és interconfessional- però no pot quedar reduïda a la Setmana : tots els dies de l' any han de sentir el clam dolorós de la separació amb desigs de conversió i compromisos concrets que assenyalin profèticament la reconciliació plena de tots els cristians. Ja comencen a haver entre nosaltres petites realitats que van fent visible que un dia " tots siguin u": trobades de pregària interconfessionals, compartir esglésies, comentaris als Evangelis fets per membres de diferents confessions...

Ens cal fer més patent l'ecumenisme de cada dia, malgrat les resistències que causades per temps passats i actuals poden aparèixer per tots els costats.

L'octavari i tots els dies són **una mirada** :

· És la **mirada del Senyor** a tots a tots els cristians que ancorats en les nostres casuístiques sinagogsals hem impedit que la seva acció salvadora sigui més palesa per a tota la Humanitat : «Jesús se'ls anà mirant, indignat i entristit per l'enduriment del seu cor, i digué a aquell home: "Estén la mà". Ell la va estendre, i la mà recobrà el moviment.» (Marc 3,5)

· És la **mirada del Senyor** a Pere –tots som Pere– en el pati de la casa del gran sacerdot: «Lavors el Senyor va girar-se i mirà Pere; i Pere es recordà de les paraules que el Senyor li havia dit: "Abans que avui canti el gall, m'hauràs negat tres vegades".» (Lc. 22,61). Constatarem l'autenticitat de la nostra pregària si en fa arrencar el plor.

· És la **mirada dels uns als altres** que, avergonyits de nosaltres mateixos, massa sovint assenyalen els pecats dels altres i no veiem els propis: " Ells, en sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es va quedar sol, i la dona encara era allà al mig." (Jn 8,9).

· És la **mirada que obre somriures d'esperança** perquè podem així "vetllar els uns pels altres per animar-nos a l'amor fratern i a les bones obres" (Heb 10,24).

· I és finalment la **mirada "fixa en Jesús**, el qui ens ha de guiar pel camí de la fe i el qui la porta a la plenitud" (Heb. 12,2).

I així, que el proper Octavari no sigui una anècdota en el difícil i potser àrid, per molts, camí del moviment ecumènic.

